

Forhold, men det staar ikke i min Magt at ændre det. Ellers foretrækker man de indenlandske Tilbud, hvor det er nogenlunde muligt og forsvarligt at gøre det. Jeg kan jo ikke give en hvilken som helst Bevilling, jeg kan ikke overstride de Bevillinger, der ere givne i Rigsdagen, og jeg har forskellige Hensyn at tage, men Tendensen gaar imod Licitation, og den er ogsaa gennemført.

Det ærede Medlem mener, at vort Postvæsen i Sammenligning med det engelske Postvæsen burde have et langt større Overstud end nu. For nogle Aar siden gav Postvæsenet et betydeligt Understud, da Vønningslovene og andre Love blev gennemførte, nu giver det dog et Overstud paa 165,000 Kr. Jeg kunde godt stemme med det ærede Medlem i, at det var glædeligt, om det var noget bedre, men saa maa Rigsdagen gennem Lovgivningen medvirke dertil. Det vil vistnok være i alt Fald i nogles Erindring, at i 1873, hvis jeg husker ret, blev det foresøgt af vedkommende Indenrigsminister, om han ikke kunde faa den almindelige Porto forhøjet til 10 Ore og Distriktsporto'en til 5 Ore, og jeg husker ikke, om han ogsaa vilde gaa til at foreslaa for Bladene en lidt højere Porto end den, der nu gives; som bekendt, giver man nu Pressen en enorm Subvention gennem Postvæsenet, idet man besørger et hvilket som helst Eksemplar af en Avis for $\frac{1}{2}$ Ore, medens en Brevforsendelse koster 8 Ore, naar Brevet skal længere bort. Der er ingen Tvivl om, at Bladforsendelsen giver Postvæsenet et ganske uhyre Arbejde og et meget betydeligt Ansvar. Jeg vil altså godt være med til at faa en forbedret Indtægt af Postvæsenet, men saa maa man give en Lov, som forhøjer Porto'en eller skaffer Indtægt paa anden Maade, og det har man hidtil ikke villet. Jeg har selv sidst i Tirserne gennemført en Lov om Postordningen, og den Gang var der slet ingen Tilhøjelighed, lige saa lidt i dette Ting som i Folketinget, til andre Portosatser, saa jeg er ikke i Stand til at løse denne Opgave.

Det ærede Medlem gaar dernæst over til at omtale forskellige særlige Forhold, for det første Ansættelsen af den nuværende Generaldirektør, som forener Posten som Overingeniør for ny Anlæg med sin Stilling; det ærede Medlem indrømmede, at Ministeren

vistnok har forhandlet med Folketingets Finansudvalg herom, og det er det beklagelige ved Sagen. Det ærede Medlem kunde have tilføjet, at vedkommende Minister, som er mig, har ogsaa forhandlet med Landstinget — jeg antager, det var med Jærnbaneudvalget, det var i 1889, det ligger noget tilbage, man kan ikke forlange, jeg skal huske det — og man blev den Gang enig om en saadan Ordning. For Resten ligger der i denne Ordning en Tanke, som det ærede Medlem ikke har faaet fat paa, og jeg kan gerne sige, at det er afdøde Generaldirektør Holstis Tanke, nemlig om det ikke var rigtigt at gøre Anlægget til en Afdeling under Generaldirektoratet. Det er det, der faktisk er slet nu, og det er ganske vist et Spørgsmaal, som er værd at prøve, og som man vil komme til at besvare en Gang. Jeg er for Resten i Døblippet ikke sikker paa, hvad der er det rigtige, der er meget, der kan tale for det; men det er Tanken i den nuværende Ordning at forene Generaldirektørposten med Posten som Overingeniør for ny Anlæg, og den er jo fortaendig nok.

Saa kom det ærede Medlem med en Udtalelse om Ansættelsen af Ingeniør Ernst og Forbigaaelsen af en anden Ingeniør, og det ærede Medlem vilde „fra denne Plads“, altsaa her i Landstinget, „komme med en retfærdiggørende Udtalelse“ til Gunst for Overingeniør Fredericia. Det, det ærede Medlem der siger, er fuldkommen vildt efter min Mening, og det er noget, som det ærede Medlem vist selv har fundet paa. Jeg tvivler paa, at han kan udtale det paa anden, særlig Ingeniørers, Vegne. Forholdet er ganske simpelt det, at i 1889 da Generaldirektør Tegner blev udnævnt og vedblivende skulde holde Posten som Overingeniør, skulde der ansættes en kommitteret til hans Hjælp. Overingeniør Fredericia var den Gang Overingeniør for Sjælland og Fyn, indtog altsaa en temmelig betydelig Post i Jærnbanedriften, og saa vil det ærede Medlem finde, at det er en Forbigaaelse, at jeg ikke den Gang har tilbudt Fredericia at gaa over i Anlægget som Ingeniør ved Hovedkontoret og kommitteret, uagtet det ærede Medlem ret vel maa vide, at det vilde være en højst mærkværdig Degradation af den vedkommende, og det fortjener han ikke, da han, som det ærede Medlem har sagt, er en dygtig Mand